

عنوان مقاله:

سنجش و ارزیابی میزان پایداری اجتماعی در کلان شهر مشهد، با تاکید بر پنج محله مورد مطالعه

محل انتشار:

مجله آمایش جغرافیایی فضا، دوره 6، شماره 19 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمد رحیم رهنما - استاد گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه فردوسی مشهد

سید مصطفی حسینی - دانشجوی دکترای جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

امروزه ابعاد اجتماعی توسعه به دلیل فراهم سازی زمینه های پیشرفت در سایر ابعاد توسعه پایدار، دارای اهمیت ویژه ای است. براین اساس در این پژوهش به بررسی و سنجش میزان پایداری اجتماعی در شهر مشهد پرداخته شده است. پژوهش حاضر به لحاظ هدف از نوع کاربردی بوده که با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی انجام شده است. در این پژوهش ابتدا از طریق مطالعات کتابخانه ای، عوامل و پارامترهای موثر بر پایداری اجتماعی در ۵ مفهوم و ۱۴ شاخص تعیین و تعریف عملیاتی شدند. سپس پنج محله براساس ویژگی های اجتماعی، اقتصادی و کالبدی به روش نمونه گیری تصادفی از سطح شهر مشهد انتخاب، و با استفاده از ابزار پرسشنامه اطلاعات مورد نیاز از ۳۲۳ خانوار ساکن در محلات نمونه جمع آوری شد، در مرحله بعد با تلفیق هر گویه در شاخص مربوطه و مجدد با ترکیب شاخص های هر مولفه با یکدیگر در محیط نرم افزاری SPSS، ماتریس اولیه تصمیم گیری تشکیل گردید. سپس ضمن تعیین وزن مولفه های پایداری اجتماعی با بهره گیری از فرآیند تحلیل سلسله مراتبی، از طریق روش الکترونیک وضعیت محلات مورد مطالعه از نظر مولفه های پایداری اجتماعی مورد سنجش و ارزیابی قرار گرفت. نتایج حاصل از تحقیق نشان داد که محلات مورد مطالعه دارای سطوح متفاوتی از نظر پایداری اجتماعی هستند، به طوری که براساس نتایج محله جاهد شهر و سرافرازان در جایگاه اول و دوم از نظر پایداری اجتماعی، محله جانبازان و بهشتی در جایگاه سوم و محله نیزه در جایگاه چهارم از نظر پایداری اجتماعی قرار دارند.

کلمات کلیدی:

پایداری اجتماعی، محله، فرآیند تحلیل سلسله مراتبی، روش الکترونیک، شهر مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/886205>

